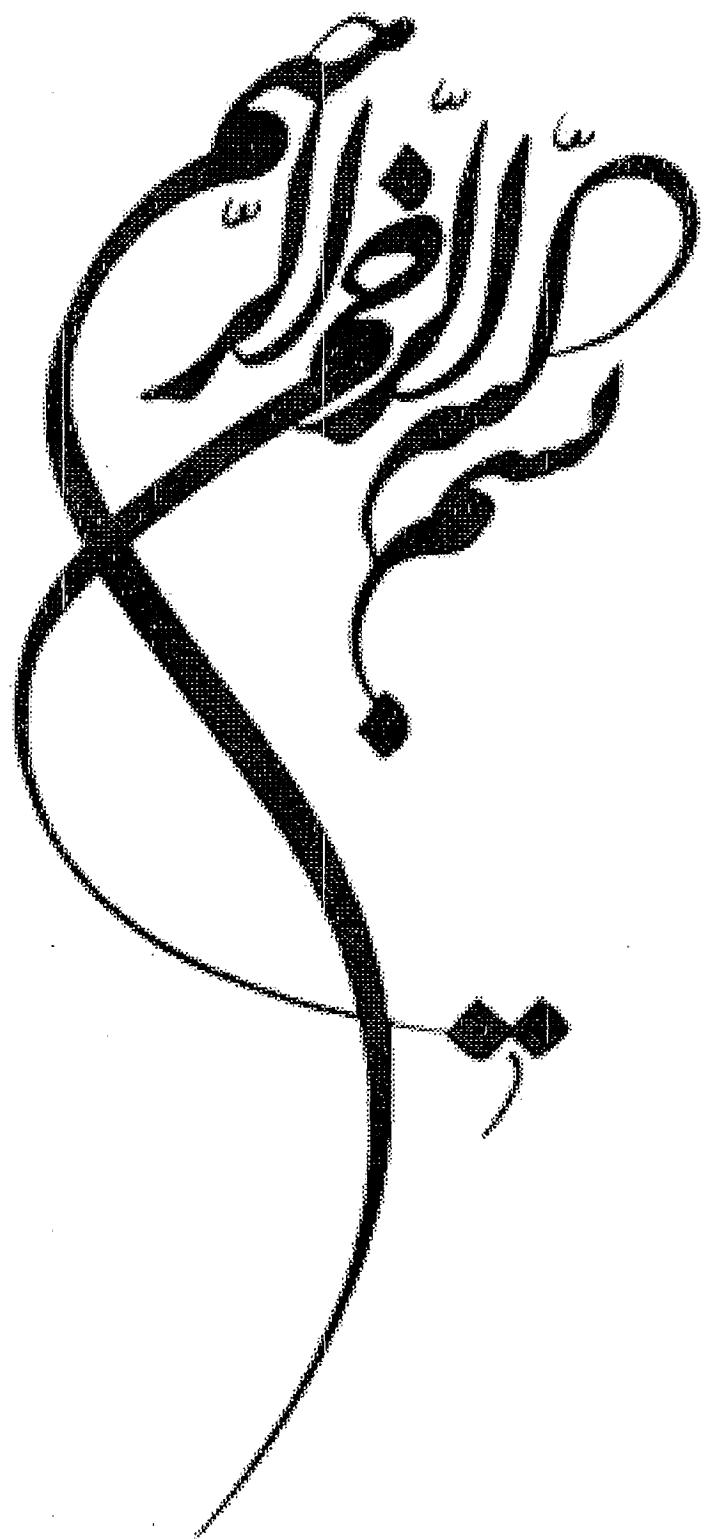
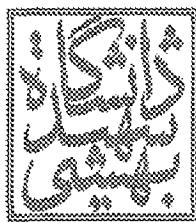

~~2/11/1977~~
2/11/1978

1.1102

دانشگاه شهید بهشتی

دانشکده علوم

گروه فیزیک

پایان نامه دوره دکتری فیزیک

عنوان :

بسته های موج در کیهان‌شناسی کوانتومی

نگارش :

پوریا پدرام

۱۳۸۷ / ۱۰ / ۲

استاد راهنما:

دکتر سیامک سادات گوشی

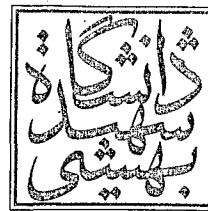

استاد مشاور:

دکتر حمید رضا سپنجی

فروردین ۱۳۸۷

۱۰۸۱۵۷

تاریخ
شماره
پیوست

بسمه تعالیٰ

دانشگاه شهید بهشتی

«صور تجلیسه دفاع از رساله دکترا»

جلسه ارزیابی رساله آقای پوریا پدرام فرزند علی اکبر دارای شناسنامه شماره

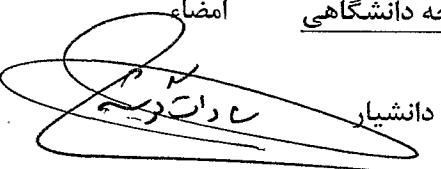
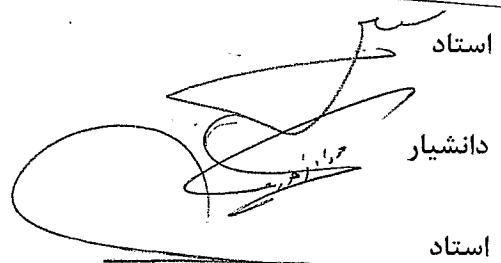
تهران ۱۹۸۳۹۶۳۱۱۳ اوین
۱۹۸۹ صادره از شمیران متولد ۱۳۶۰ دانشجوی دوره دکترای رشته فیزیک با عنوان:

بنده های موج در کیهان شناسی کوانتمومی

تلفن: ۲۹۹۰۱

به راهنمایی آقای دکتر سیامک سادات گوشه طبق دعوت قبلی در تاریخ ۱۳۸۷/۰۱/۱۹
تشکیل گردید و براساس رای هیات داوران و با عنایت به ماده ۲۱، ۲۳، ۲۲، تبصره های
مربوطه مندرج در آذین نامه دوره دکترای مورخ ۱۳۷۲/۱۲/۸، رساله مذبور با نمره ۱۹/۴۳
و درجه حاصل..... مورد تصویب قرار گرفت.

اعضای هیات داوران :

نام و نام خانوادگی	استاد راهنما :	امضاء	درجه دانشگاهی
آقای دکتر سیامک سادات گوشه	۱- استاد راهنما :		دانشیار
آقای دکتر حمید رضا سپنجی	۲- استاد مشاور:		استاد
آقای دکتر مهرداد فرهودی	۳- داور داخل دانشگاه:		دانشیار
آقای دکتر رضا منصوری	۴- داور خارج از دانشگاه:		استاد
آقای دکتر محمد نوری زنوز	۵- داور خارج از دانشگاه:		دانشیار
آقای دکتر امیر حسین عباسی	۶- داور خارج از دانشگاه:		دانشیار
آقای دکتر مهرداد فرهودی	۷- نماینده شورای تحصیلات تکمیلی:		دانشیار
ناظر تحصیلات تکمیلی			ناظر تحصیلات تکمیلی

تقدیم به :

پدر و مادر مهربان

مراتب سپاس و قدردانی خود را نسبت به جناب آقای دکتر گوشه و جناب آقای دکتر سپنجی به واسطه راهنمایی ها و کمکهای بسیار شان در طول دوره دکتری و خصوصاً در طول انجام پایان نامه ابراز مینمایم و کمال تشکر را دارم.

همچنین از آقای دکتر جلال زاده، آقای دکتر جعفری و آقای میرزایی که در انجام بسیاری از مقالات از همکاری ایشان برخوردار بودم و همچنین از تمام دوستانی که به نوعی از مشورت و هم فکریشان در جوی خاطره انگیز استفاده بردم، تشکر و قدردانی می نمایم.

از برادران عزیزم علی و پرهام که در طول سالها یاورمن بوده اند، کمال تشکر و امتنان را دارم.

چکیده

هدف ما در این پایان نامه ساخت بسته موجها به وسیله حل معادله ویلر-دوویت در مدل کیهانشناسی رابرتسون-واکر با انحنای دلخواه و همینطور در ساز و کار شوتز است. ما نشان خواهیم داد که همیشه یک شیب اولیه کانونیک به ازای تابع موج اولیه وجود دارد که خواص مورد نظر را، که مهمترین آن تطابق کلاسیک و کوانتم میباشد، بهینه می کند. به همین دلیل ما آن را بسته موج کانونیک خواهیم نامید. در آخر روشی کلی برای به دست آوردن این شیب های کانونیک اولیه معرفی خواهیم کرد که به شکل عام کارهای قبلی ما است. به علاوه چون زمان در کیهانشناخت کوانتمی غایب است ما می توانیم با استفاده از روش شوتز آن را به ماده که به صورت شاره کامل است نسبت دهیم. برای این کار معادله ویلر-دوویت را همراه با ثابت کیهانشناسی منفی در حضور شاره کامل به دست می آوریم. با نسبت دادن زمان به ماده میتوان معادله شرودینگر وابسته به زمان را به دست آورد. به وسیله جدا سازی متغیرها معادله شرودینگر مستقل از زمان را به دست می آوریم و با استفاده از شرط مرزی مناسب بسته موجهای مناسب را می سازیم. با بررسی رفتار مقدار چشمداشتی سنجه مقیاس در طول زمان نشان خواهیم داد که این کمیت هیچگاه به صفر میل نمی کند.

کلید واژه ها: کیهانشناخت کوانتمی، معادله ویلر-دوویت، بسته موج، روش طیفی

فهرست مطالب

ح	مقدمه
۱	۱. مبانی کیهانشناخت کوانتومی
۲	۱,۱. مقدمه
۴	۱,۲. یک مثال ساده
۱۳	۱,۳. فرمولبندی هامیلتونی نسبیت عام
۱۵	۱,۴. کوانتش
۱۹	۱,۵. ابر فضای کوچک- مدل عام
۲۴	۱,۶. کوانتش کانونیک
۲۵	۱,۷. احتمال
۲۶	۲. بسته موجها کانونیک در کیهانشناخت کوانتومی
۲۷	۲,۱. مقدمه
۳۰	۲,۲. کیهانشناسی رابرتسون- واکر همراه با میدان نرده ای جفت شده
۳۲	۲,۳. حل های کلاسیکی و کوانتومی
۴۵	۲,۴. نتیجه گیری
۴۷	۳. فرمولبندی شوتز در کیهانشناخت کوانتومی
۴۸	۳,۱. مقدمه

۵۱	۳،۲ مدل
۵۶	۳،۳ روش طیفی
۵۹	۳،۴ نتایج
۵۹	۳،۴،۱ تابش ($\alpha = 1/3$)
۶۲	۳،۴،۲ غبار ($\alpha = 0$)
۶۶	۳،۴،۳ ریسمان کیهانی ($\alpha = -1/3$)
۶۹	۳،۴،۴ دیواره حوزه ($\alpha = -2/3$)
۷۴	۴. نتیجه گیری
۷۵	۵. مراجع

مقدمه

اتحاد نظریه کوانتومی با نظریه نسبیت عام اینشتین را می توان بزرگترین مسئله برای فیزیکدانان نظری دانست. وجود این نظریه نه تنها می تواند به دلایل مفهومی جالب باشد، بلکه درک مباحث بنیادی نظیر منشا جهان، تبخیر سیاه چاله ها و ساختار فضا زمان نیازمند به دست آوردن این نظریه است. به طور تاریخی کوانتش مستقیم نظریه نسبیت عام اینشتین را می توان نام برد که اکنون نیز به طور جدی دنبال می شود. این نگاه شامل روش‌های هموردا مانند روش انگرال‌های مسیر، روش‌های کانونیک مانند معادلات ویلر-دوویت و جدیداً روش کوانتش حلقه‌ای است. اگر چه این نظریه اختلالی و بهنجار ناپذیر می‌باشد، ولی نسبیت عام کوانتومی می‌تواند نتایج فیزیکی جالبی در حوزه‌های اختلالی و غیر اختلالی به دست دهد و طبیعت بنیادی فضا زمان را بیشتر مشخص کند.

نظریه کوانتومی را می‌توان نظریه جهانی طبیعت نامید. به طور دقیق تر این نظریه چارچوبی عام برای بررسی برهمنش‌ها می‌باشد. نظریه کوانتومی را تجربیات بسیاری تایید کرده‌اند، هرچند هنوز بحث‌هایی درباره تفسیر اصول آن باقی مانده است. در حقیقت تنها برهمنشی که تا کنون به طور کامل به وسیله این نظریه بیان نشده است گرانش است که قدیمی ترین نیروی شناخته شده طبیعی است. این نیرو به صورت کاملاً موفقیت آمیز به وسیله نظریه کلاسیکی نسبیت عام اینشتین بیان شده است که به آن دینامیک هندسی نیز می‌گویند.

قوانين فیزیکی که بر جهان حکم‌فرما هستند، تحول زمانی حالت اولیه جهان را برای ما روشن می‌سازند. در فیزیک کلاسیک، با مشخص کردن حالت اولیه سیستم، می‌توان به طور کاملاً دقیق حرکت ثانویه آنرا پیش‌بینی کرد. در فیزیک کوانتومی، مشخص کردن حالت اولیه، احتمال یافتن سیستم را در حالت‌های دیگر بر حسب زمان مشخص می‌کند. کیهان‌شناخت کوانتومی تلاش می‌کند تا رفتار جهان را با استفاده از قوانین فیزیکی بیان کند. با اعمال کردن این قوانین بلاfaciale با این مسئله مواجه می‌شویم که باید کدامیک از شرایط

اولیه را در نظر بگیریم. در عمل، کیهانشناسان در تلاش اند تا با بررسی مشخصات کنونی جهان به درک درستی از شرایط اولیه آن دست یابند. این نگاه ثابت شده است که بسیار موفقیت آمیز بوده است، هرچند که کیهانشناسان را بیشتر متوجه مسئله شرایط اولیه میکند.

کیهانشناخت کوانتومی را میتوان کاندیدای خوبی برای تشریح مسئله شرایط اولیه دانست. در این روش نظریه کوانتومی به تمام جهان اعمال میشود. البته در نگاه اول این روش بیهوده به نظر میرسد، زیرا که سیستم‌های بزرگ مانند جهان از قوانین کلاسیکی پیروی میکنند نه قوانین کوانتومی. در حقیقت نظریه نسبیت عام اینشتین یک نظریه کلاسیک است که به خوبی تحول جهان را از ثانیه‌های اول به وجود آمدن آن تا حال حاضر توصیف میکند. البته نشان داده شده است که نسبیت عام با اصول نظریه کوانتومی همخوانی ندارد و در نتیجه نمی‌تواند توصیف مناسبی از برهمنش کنش‌های فیزیکی در مقیاس‌ها یا زمان‌های کوچک به دست دهد. در نتیجه برای نشان داد این فرایند‌ها به نظریه کوانتومی گرانش نیازمند هستیم.

ما در فصل اول به مطالعه مبانی کیهانشناخت کوانتومی می‌پردازیم. برای این کار ابتدا به بررسی فرمولبندی هامیلتونی در نسبیت عام می‌پردازیم و با معرفی مدل‌های ابر فضای کوچک کنش حاصله را به طور کانونیک کوانتیده می‌کنیم. در انتهای این فصل به تعبیر احتمالاتی تابع موج خواهیم پرداخت.

در فصل دوم به دنبال ساخت بسته موجها در مدل کیهانشناسی رابرتسون-واکر همراه با میدان نرده ای جفت شده خواهیم بود. برای این منظور مسئله را ابتدا در حوزه کلاسیکی حل میکنیم. سپس به حل کوانتومی این مسئله خواهیم پرداخت و بسته موجها کانونیک را خواهیم ساخت به طوری که خصوصیات این بسته موجها کاملاً مطابق با حل‌های کلاسیک باشد. ما این کار را با انتخاب صحیح ضرایب پست موج انجام می‌دهیم. ما نشان خواهیم داد که این روش کاملاً عام است و قابل اعمال برای تمامی حالت‌ها است.

در فصل سوم به بررسی فرمولبندی شوتز در کیهانشناخت کوانتومی می‌پردازیم. برای این کار مدل شاره کامل همراه با ثابت کیهانشناسی و متریک رابرتسون-واکر را مطالعه می‌کنیم. ما این روش را برای نواحی تابش، غبار، ریسمان کیهانی و دیواره حوزه اعمال خواهیم کرد. این فرمولبندی این امکان را به ما می‌دهد

که زمان را دوباره در مدل کوانتمی پیدا کنیم، با حل کردن معادله ویلر-دوویت با انحنای مختلف نشان خواهیم داد که مقدار چشمداشتی سنجه مقیاس هیچگاه به صفر میل نخواهد کرد.

فصل ۱

۱. مبانی کیهان‌شناخت کوانتومی

۱.۱. مقدمه

در این فصل، قصد ما توصیف کیهانشناسی کوانتومی می باشد. لذا با بررسی مدل‌های خاص رفتار عالم را بر اساس شرایط اولیه شرح می دهیم.

سوال اساسی این است که انگیزه ما برای مطالعه کیهانشناسی کوانتومی چیست؟ جواب این سوال را می توان به کوانتوم گرانشی مرتبط کرد. مدل‌های کیهانشناسی، مثال‌های ساده‌ای هستند که امکان مطالعه ایده‌های کوانتوم گرانشی را میسر می سازد. به علاوه، عالم اولیه احتمالا تنها آزمایشگاهی است که کوانتوم گرانشی را می توان آزمود. دومین انگیزه و مهمتر از همه مطالعه شرایط اولیه در کیهانشناسی می باشد. اگرچه مدل مهبانگ داغ بعضی از خصوصیات عالم را شرح می دهد ولیکن تعداد دیگری از مشخصات مانند تختی، افق و منشا افت و خیز چگالی مورد نیاز برای ساخت کهکشان‌ها را نمیتواند توجیه کند. سناریوی عالم تورمی، که میدان‌های کوانتیده مادی را بر روی زمینه گرانشی کلاسیک قرار می دهد، توانست مسائل افق و تختی را حل کند. به علاوه با فرض اینکه میدان مادی از یک حالت خاصی آغاز می کند، میتوان چگالی افت و خیز مورد نظر را به دست آورد. البته در مدل تورمی عالم، مبحث شرایط اولیه به طور کلی نادیده گرفته شده است. در ضمن باید به این نکته نیز توجه داشت که در نتیجه تورم، عالم مشاهده شده میتواند ناشی از دسته بزرگتری از شرایط اولیه نسبت به مدل مهبانگ داغ باشد و این بدان معنی نیست که عالم میتواند ناشی از هر حالت اولیه ای باشد. در حقیقت می توان حالت اولیه کوانتومی را برای ماده طوری انتخاب کرد که به مقدار صحیح طیف چگالی افت و خیز منجر نشود. در نتیجه برای داشتن توصیفی کامل از حالت مشاهده شده کنونی عالم لازم است که ابتدا به مقوله شرایط اولیه پردازیم.

وقتی که تحول عالم را در خلاف جهت زمان در نظر می گیریم، اనحنا و چگالی به مقیاس پلانک نزدیک می شوند و می توان انتظار داشت که تاثیرات گرانشی کوانتومی، مهم جلوه کنند. کیهان‌شناسی کوانتومی که در

آن هم ماده و هم میدان گرانشی کوانتومی شده باشند در این صورت چارچوب مناسبی برای بررسی مسئله شرایط اولیه می باشد.

در یک جمله کیهانشناسخت کوانتومی را میتوان کاربرد مکانیک کوانتومی در سیستمهای کوانتومی که با کیهانشناسی بسته توصیف می شوند، بیان کرد. به طور تاریخی اولین تحقیقات در زمینه کیهانشناسخت کوانتومی به وسیله دوویت [۱]، میسنر [۲و۳و۴و۵و۶و۷] و ویلر [۸و۹] انجام شده است. این تحقیقات را به عنوان کیهانشناسخت کوانتومی قدیم می شناسند.

بعد از تلاش‌های اولیه‌ای که به وسیله این دانشمندان صورت گرفت، تحقیقات در کیهانشناسخت کوانتومی در دهه ۷۰ کمی راکد میشود. ولیکن در دهه ۱۹۸۰ این مبحث به وسیله هارتل و هاوکینگ [۱۰و۱۱و۱۲]، ویلنکین [۱۳و۱۴و۱۵] و لینده [۱۶و۱۷و۱۸] بار دیگر احیا میشود. دانشمندان فوق دو چیز به دیدگاه قدیم اضافه کردند. اولاً هارتل و هاوکینگ انترگال‌های تابعی اقلیدوسی را معرفی کردند و از ترکیبی از روش‌های کانونیک و انترگال‌های مسیر استفاده کردند. ثانیاً تمامی این دانشمندان به طور جدی با مسئله شرایط مرزی و شرایط اولیه بر روی تابع موج مواجه شده‌اند.

در کیهانشناسخت کوانتومی میتوان از تابع موج عالم بسته به عنوان نقطه اصلی توجه نام برد.

$$(1,1) \quad \Psi[h_{ij}(x), \Phi(x), B]$$

این کمیت دامنه احتمالی را نشان می دهد که عالم شامل ۳-سطح B بر ۳-متريک $(h_{ij}(x))$ و میدان مادی $\Phi(x)$ باشد. از این دامنه احتمال می توان کمیت‌های دیگر را که نتیجه مشاهدات در مقیاس بالا است، محاسبه کرد. برای معین کردن دامنه احتمال (۱,۱) در ابتدا به یک نظریه دینامیکی مانند نسبیت عام نیاز داریم. سپس می توانیم معادله ای شبیه معادله شرویدینگر که معادله ویلر-دوویت نام دارد را به دست آوریم. معادله ویلر-دوویت دارای جواب‌های بسیاری است، اما برای پیش‌بینی کردن نیاز به مشخص کردن شرایط

اولیه یا شرایط مرزی برای به دست آوردن تنها یک جواب داریم. در آخر به رویی برای تعبیر تابع موج نیاز داریم. در نتیجه کیهانشناخت کوانتومی دارای سه مرحله می باشد: دینامیک، شرایط اولیه، و تعبیر.

یکی از حقایق درباره عالمی که ما اکنون آن را مشاهده می کنیم این است که عالم به دقت بالایی به وسیله قوانین کلاسیکی توصیف می شود. از طرفی چون در کیهانشناخت کوانتومی عالم به طور کلی طبیعتی کوانتومی دارد، یکی از اصول اولیه این است که در مقیاس بزرگ عالم به طور کلاسیکی توصیف می شود. در واقع آن چیزی که ما پیدا می کنیم این است که چه ناحیه های از فضا زمان کلاسیکی است و چه نواحی کلاسیکی نیست. در نواحی که فضا زمان کلاسیکی است ما در خواهیم یافت که تابع موج حول مجموعه جواب های کلاسیک معادله اینشتین متمرکز شده و با توجه به شرایط مرزی بر روی تابع موج، این جواب های زیر مجموعه ای از جواب کلی می باشند. در حقیقت شرایط مرزی بر روی تابع موج، شرایط اولیه بر روی حل های کلاسیک را مشخص می کند. ما اکنون می توانیم این سوال را پرسیم که آیا جزئیات ظرفیتر عالم مانند وجود دوره تورمی، حاصل نظریه شرایط اولیه می باشند یا نه؟ به علاوه ما میتوانیم در ناحیه تقریبی کلاسیکی فرم آشنای نظریه میدان کوانتومی را برای میدان مادی بر روی زمینه کلاسیکی خمیده از روی معادله ولر-دوویت به دست آوریم. همینطور می توانیم با استفاده از شرایط مرزی بر روی تابع موج عالم یک انتخاب خاصی را از حالت خلا میدان های مادی استخراج کنیم. سپس می توانیم این سوال را مطرح کنیم که آیا این انتخاب حالت خلا برای باز تولید ساختار های بزرگ مناسب می باشد.

۱.۲. یک مدل ساده

قبل از این که به سراغ فرمولبندی کلی کیهانشناخت کوانتومی برویم بهتر است به مطالعه یک مدل ساده عالم تورمی بپردازیم. به این وسیله می توانیم بهتر مفاهیم گفته شده در بالا را روشن بسازیم. اجازه دهید در ابتدا عالمی همگن، همسانگرد با متريک رابرتسون-واکر را در نظر بگيریم.

$$(1,2) \quad ds^2 = \sigma^2 [-N^2(t)dt^2 + e^{2\alpha(t)}d\Omega_3^2(k)]$$

به طوریکه $d\Omega_3^2(k)$ متریک بر روی قسمت فضایی با ثابت انحنای $\sigma^2 = 2 / (3\pi m_p^2)$ و $N^2(t) = e^{2\alpha(t)}$ متریک کیهانشناسی کوانتومی معمولاً عالم بسته مورد مطالعه قرار می‌گیرد ولی $k = -1, 0, +1$ می‌باشد. در اینجا متریک با یک سنجه مقیاس مشخص می‌شود $e^{\alpha(t)}$. همچنین میتوان از یک میدان نرده‌ای جفت شده به عنوان منبع مادی $\sqrt{2\pi\sigma}\phi(t)$ با یک پتانسیل $2\pi^2\sigma^2V(\phi)$ استفاده کرد. در این صورت کنش اینشتین برای این سیستم را می‌توان به صورت زیر نوشت.

$$(1,3) \quad S = \frac{1}{2} \int dt N e^{3\alpha} \left[-\frac{\dot{\alpha}^2}{N^2} + \frac{\dot{\phi}^2}{N^2} - V(\phi) + k e^{-2\alpha} \right]$$

معادلات میدان و قید را می‌توان با وردش نسبت به متغیرهای α ، ϕ ، و N به دست آورد.

$$(1,4) \quad \ddot{\phi} = -3\dot{\alpha}\dot{\phi} - \frac{1}{2}V'(\phi)$$

$$(1,5) \quad \ddot{\alpha} = -2\dot{\phi}^2 - \dot{\alpha}^2 + V(\phi)$$

$$(1,6) \quad -\dot{\alpha}^2 + \dot{\phi}^2 + V(\phi) = k e^{-2\alpha}$$

با انتخاب پیمانه $N = 1$. در اینجا ما شکل خاصی از پتانسیل را فرض نمی‌کنیم به جز اینکه پتانسیل تورمی باشد یعنی برای مقادیر خاصی از ϕ ، $V(\phi) / V'(\phi)$ بزرگ باشد و $|V(\phi)| \ll 1$. این شرط به طور مثال برای ϕ ‌های بزرگ در مدل‌های تورم آشوبی با $V(\phi) = m^2\phi^2$ یا $\lambda\phi^4$ و برای مقادیر کوچک ϕ در مدل‌هایی با پتانسیل کلمن-واینبرگ برقرار می‌باشد. البته باید توجه داشت که جواب عام برای سیستم معادلات بالا شامل سه پارامتر دلخواه می‌باشد.

برای مدل‌هایی که پتانسیل شرط بالا را برآورده می‌سازد، به سادگی دیده می‌شود که جوابی وجود دارد که $\dot{\phi} \approx 0$ و پتانسیل مانند ثابت کیهانشناسی رفتار کند. در نتیجه مدل دچار تورم خواهد شد، $e^\alpha \approx e^{V^{\frac{1}{2}}t}$. هرچند یافتن همچنین جوابی بستگی به شرایط اولیه دارد. به این دلیل مانیاز داریم که مقدار اولیه ϕ

کوچک انتخاب شود و مقدار اولیه ϕ در ناحیه ای انتخاب شود که $|V'(\phi) / V(\phi)| \ll 1$. اکنون این

سوال پیش می آید که در مدلی از این نوع تا چه مقدار میتوان انتظار تورم داشت.

برای جواب دادن به این سوال ما به تصویری کامل از جواب کلاسیکی نیاز داریم. آشکار است که حل دقیق

معادلات میدان حتی برای انتخاب های ساده پتانسیل کار ساده ای نیست. البته همواره می توان به وسیله

نظریه کیفی سیستمهای دینامیکی اطلاعات مفیدی را به دست آورد. معادلات دیفرانسیلی که در

کیهانشناسی ظاهر می شود را به صورت زیر نوشت

$$(1,7) \quad \dot{x} = f(x, y, z, \dots), \quad \dot{y} = g(x, y, z, \dots), \quad \dot{z} = \dots$$

معادله (1,7) جهت جواب ها را در هر نقطه مشخص می کند. با رسم بردارهای جهتی در نقاط انتخابی

میتوان تصویر کاملی از دسته کامل مسیرها که حل معادله (1,7) هستند را بدون انگرال گیری به دست

آورد.

این روش را میتوان به معادلات میدان (1,4) و (1,5) به وسیله قرار دادن $\dot{\phi} = x$, $\dot{y} = \dot{\alpha}$ و $\dot{z} = \phi$

اعمال کرد. چون معمولاً قید (1,6) مورد استفاده قرار نمیگیرد میتوان سه حالت $k = 0, -1, +1$ را

همزمان بررسی کرد. البته ساخت فضای فازی سه بعدی در این حالت کار مشکلی خواهد بود. به همین دلیل

اجازه دهید با مطالعه ناحیه ای که در آن تابعیت ϕ پتانسیل کوچک باشد، مسئله را کمی ساده کنیم. این

معادل میدان اسکالر بدون جرم و ثابت کیهانشناسی می باشد. پس با یک سیستم دو بعدی موجه خواهیم

شد.

$$(1,8) \quad \dot{x} = -3xy \quad \dot{y} = -2x^2 - y^2 + V$$

هرماه با معادله قیدی

$$(1,9) \quad x^2 - y^2 + V = ke^{-2\alpha}$$

این معادله به سادگی بیان می دارد که برای حالت $k = 0$ جواب ها دو دسته منحنی هستند

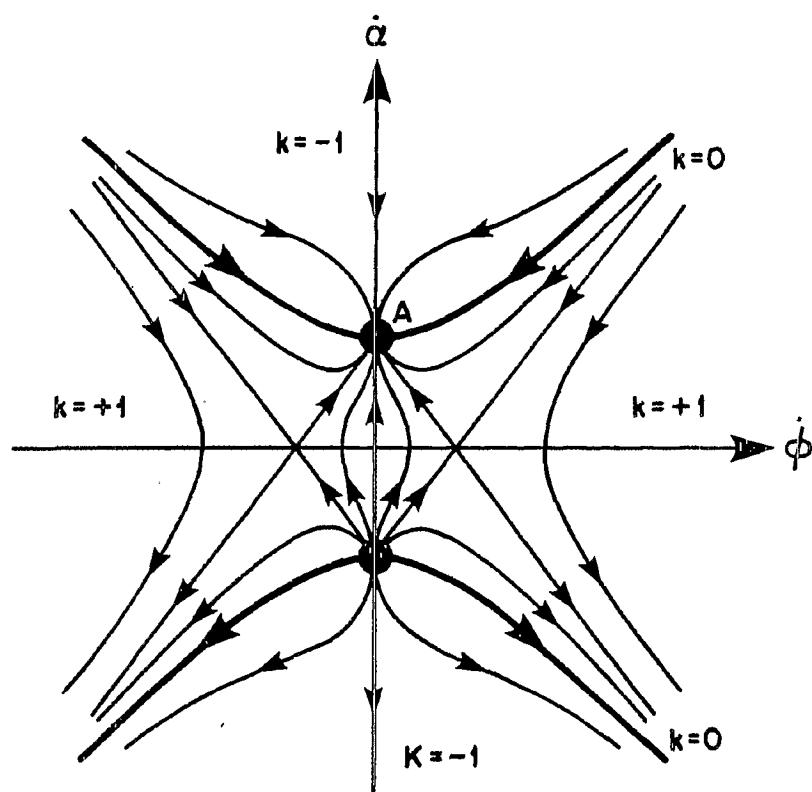
$$y = \pm \sqrt{x^2 + V}$$

خارج آن قرار می گیرد.

تصویر فازی این سیستم دو بعدی در شکل ۱ نشان داده شده است. نقطه جالب توجه، نقطه

$$\dot{\phi} = 0, \dot{\alpha} = V^{\frac{1}{2}}$$

یک نقطه جاذب برای حالت های گسترش یابنده $k = 0$ و $k = -1$ می باشد.

شکل ۱: نمودار فضای فاز معادله (۱,۸)

برای حالت $k = 1$ که مورد توجه در کیهانشناخت کوانتومی میباشد، جواب‌ها لزوماً بروی نقطه جاذب ختم نمیشوند. این جواب‌ها اگر خارج از منحنی $k = 0$ با $\dot{\phi}$ بزرگ حرکت خودشان را آغاز کنند، بدون نزدیک شدن به نقطه جاذب، خاتمه می‌یابند. در نتیجه تورم برای آن دسته از جواب‌های $k = 1$ رخ می‌دهد که دارای $\dot{\phi}$ اولیه کوچک باشند. به علاوه وقتی پتانسیل اجازه می‌یابد که با $\dot{\phi}$ تغییر کند، به مسئله تورم کافی بر می‌خوریم. برای مدل میدان اسکالر جرم دار حتی برای حالت اولیه $0 \approx \dot{\phi}$ عالم با فاکتور $e^{6\phi}$ با مقدار اولیه بزرگتر از ۴ (در مقیاس پلانک) متورم می‌شود.

این مدل ساده نشان می‌دهد که چگونه تورم به انتخاب مقادیر اولیه $\dot{\phi}$ و $\dot{\phi}$ حساس می‌باشد. اکنون اجازه دهید به کوانتش این مدل بپردازیم تا ببینیم چگونه کیهانشناخت کوانتومی این مسئله را روشن می‌کند.

ما میخواهیم که سیستم دینامیکی که به وسیله کنش (۱,۳) توصیف میشود را برای حالت $k = 1$ کوانتیده کنیم. این کار را با یافتن هامیلتونین سیستم آغاز می‌کنیم. اندازه حرکت همیوغ به متغیرهای α و $\dot{\phi}$ طبق معمول به وسیله روابط زیر مشخص می‌شوند

$$(1,10) \quad \pi_\alpha = -e^{3\alpha} \frac{\dot{\alpha}}{N}, \quad \pi_\phi = e^{3\alpha} \frac{\dot{\phi}}{N}$$

هامیلتونین کانونیک نیز به صورت زیر تعریف میشود

$$(1,11) \quad H_c = \frac{1}{2} Ne^{-3\alpha} [-\pi_\alpha^2 + \pi_\phi^2 + e^{6\alpha} V(\phi) - e^{4\alpha}] \equiv NH$$

فرم هامیلتونی کنش نیز معادل است با

$$(1,12) \quad S = \int dt [\dot{\alpha}\pi_\alpha + \dot{\phi}\pi_\phi - NH]$$

این فرم از نمایش کنش این حقیقت را مشخص می‌سازد که تابع گذر N ، ضریب لاغرانژ می‌باشد که قید

$$(1,13) \quad H = 0$$

را برقرار می سازد. این معادله نمایش فضای فاز قید (۱,۶) می باشد. این قید وجود یک تقارن را مشخص می کند. اکنون میتوانیم با معرفیتابع موج $\Psi(\alpha, \phi, t)$ و برقراری معادله وابسته به زمان شرودینگر به فرم کانونیک هامیلتونی برسیم

$$(1,14) \quad i \frac{\partial \Psi}{\partial t} = H_c \Psi$$

برای اینکه از اعمال قید (۱,۱۳) در حوزه کوانتومی اطمینان حاصل کنیم تابع موج باید توسط فرم عملگری (۱,۱۳) نابود شود:

$$(1,15) \quad H\Psi = \frac{1}{2} e^{-3\alpha} \left[\frac{\partial^2 \Psi}{\partial \alpha^2} - \frac{\partial^2 \Psi}{\partial \phi^2} + e^{6\alpha} V(\phi) - e^{4\alpha} \right] \Psi = 0$$

در اینجا از فرم عملگری اندازه حرکت ها استفاده شده است. البته چون $H_c = NH$ ، از معادلات (۱,۱۴) و (۱,۱۵) نتیجه می گیریم که تابع موج مستقل از زمان است. لذا دینامیک تابع موج با رابطه $\Psi = \Psi(\alpha, \phi)$ داده میشود. این که تابع موج به زمان به طور صریح بستگی ندارد به طور کلی مختصه کلی نظریه های پارامتری مانند نسبیت عام میباشد. معادله (۱,۱۵) معادله ویلر-دوویت نام دارد که معادله اصلی در کیهانشناسی کوانتومی میباشد.

اکنون اجازه دهید به بررسی بعضی از این جواب ها بپردازیم. برای اینکار به ناحیه ای میرویم که $|V'(\phi)| / |V(\phi)| \ll 1$ و به دنبال جواب هایی هستیم که وابستگی زیادی به ϕ نداشته باشند. درنتیجه میتوانیم از مشتقات ϕ در معادله (۱,۱۵) صرفنظر کنیم. در این صورت مسئله به مسئله استاندارد یک بعدی WKB بر حسب α با پتانسیل $U = e^{6\alpha} V(\phi) - e^{4\alpha}$ تبدیل می شود. در ناحیه ای که $U \ll 0$ بطوریکه سنجه مقیاس کوچک باشد، جواب های WKB به صورت زیر میباشند.

$$(1,16) \quad \Psi(\alpha, \phi) \approx \exp\left(\pm \frac{1}{3V(\phi)} (1 - e^{2\alpha} V(\phi))^{3/2}\right)$$